

מ"ת 41571/05 - מדינת ישראל נגד אדham מוסראטי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוקטובר 2015

מ"ת 41571-05-15 מדינת ישראל נ' מוסראטי(עוצר)

בפני כב' השופט בני שגיא
מבקשת נגד
משב
1. מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אורן פז
1. אדham מוסראטי ע"י ב"כ עו"ד איתן אוון

החלטה

כללי

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים, וזאת לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המיחס לו עבירה של רצח בכונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי האמור בכתב האישום, ביום 4.5.15 היה הנאשם ג'אמל בובי (להלן - **המנוח**) בחתוונה באולם אירועים בעיר בת ים. אין בכתב האישום או בחומר הראיות פירוט ביחס לטיב הסכסוך שנתגלו ע בין השניים או פירוט ביחס למניע אחר, אולם צוין כי בשלב מסוים, עזב המנוח את אולם האירועים וירד לרחוב, וכך עשו אף הנאשם וחבריו. בהיותם ברחוב, ניסו הנאשם וחבריו לאטר את המנוח, וכאשר ראו אותו, החל הנאשם להתקדם לעברו בכונה לפגוע בו. חברי של הנאשם ניסו למנוע ממנו לעשות כן ותפסו את הנאשם, אולם הנאשם השחרר מאחיזתם, שלף אקדח שהחזיק על גופו וירה שתי יריות מטווח קצר לעברו של המנוח, כאשר אחת מהן פגעה בראשו וגרמה למוותו.

טيبة של התשתית הראייתית וזרת המחלוקת

3. אין מחלוקת כי הרצח בוצע בכניסה לפאסג' אשר מעליו ממוקם אולם האירועים. האירוע צולם ממספר מצלמות שונות, וניתן לראות את רצף ההתרכזויות החל מהייצאה מאולם האירועים לחניון ובהמשך לרחוב עד הגיעתו של המנוח לפאסג' וליריו בו.

שני הצדדים מיקדו טיעוניהם בשאלת התשתית הראיתית, ובעיקר - בשאלת הזיהוי והמסקנות שניתן להסיק מצפה בסרטוניים המתעדים את כל חלקו של האירוע.

.4 לשיטת התובע, ניתוח הנצפה הסרטוני השונים מוכיח, בrama הנדרשת לשלב זה של ההליך, כי המשיב הוא האדם אשר ירה במנוחה. התובע אף הפנה לעובדה כי המשיב שמר על זכות השתקה, ונמנע מלאשר נתון כלשהו, לרבות את עצם נוכחותו באותה חתונה.

.5 לעומתו, הסניגור סבור כי אין באותו סרטוניים כדי ללמד על זהות היורה, מה גם שקיימות שתי עדויות של עדי ראייה המתארים את היורה כאדם שלבש חולצה לבנה, בעוד שהמשיב, על פי טענת התביעה,لبש חולצה שחורה. באשר לשתקת המשיב - הסניגור ציין כי יכולות להיות סיבות רבות לשתקה זאת, ומקום בו התשתית הראיתית אינה קיימת, מילא אין בשתיקה כדי לשמש ראייה פוזיטיבית.

דין והכרעה

.6 על פי הנצפה הסרטוניים, ובשלב זה מבלי להתייחס לעניין זיהוי הדמויות, האירוע התרחש באופן הבא (כל ההפניות הן לתקליטור אשר ריכז את הסרטוניים מכל המצלמות הרלוונטיות):

(א) המנוח ואורחים רבים נוספים נצפים מגיעים לחתונה ו משתפים באירוע, וביניהם אדם אשר לשיטת התביעה הוא המשיב;

(ב) בסמוך לשעה 23:00 נראית תנועה ערזה בחניון ומספר אנשים יוצאים במהירות לכיוון היציאה מהחניון. ניתן להבחין בחבורתה אנשים מגיעה לכיוון הפאסג' והאזור הסמוך לו באופן הנראה כי הם מנסים לאתר מישחו (החל מדקה 21:09);

(ג) בהמשך, נראית החבורה כעומדת כניסה לפאסג' (דקה 22:45), והמנוח צועד לכיוון היציאה מהפאסג', היישר למקום בו החבורה, המונה בשלב זה 5 אנשים, מჩכה לו. עוד טרם מגיע המנוח לסתה הפאסג', נראית אדם מהחבורה מתקרב אליו על מנת להתעמת אליו, תוך שהוא מבצע תנועה הנראית כתנועת שליפה ממכוונו. אנשי החבורה מצלחים בשלב זה למנוע את העימות, משלטלים על אותו אדם, מחבקים אותו בחזקה וגוררים אותו אל מחוץ לפאסג' (דקה 22:49);

(ד) בשלב בו החבורה נמצאת מחוץ לפאסג', אחד האנשים מאותה חבורה, שאינו האדם שהתקoon להתעמת עם המנוח, נראה כמגיע לכיוונו של המנוח ומנסה לשכנעו שלא לצאת מהפאסג' (דקה 23:01), אך המנוח נראה כמו שמתעקש לצאת;

(ה) בשלב זה המנוח יוצא מהפאסג', אך לאחר שרוואה את שמתරחש מחוץ לו הוא מנסה לחזור במהירות לפאסג'. מתווך החבורה העומדת בחוץ, נראה כי אחד האנשים מושיט יד קידימה, נראים שני הבזקי ירי מאותה יד מושתת והמנוח נורה בראשו ומתמוטט בסמוך כניסה (דקה 23:04).

.7. נראה כי שלוש שאלות מרכזיות עומדות בחלוקת, והתשובה להן תכטיב את ההחלטה בשאלת קיומן של ראיות לכוארה.

השאלה הראשונה - האם האדם הנצפה נכנס ומשתתף בחתונת הוא המשיב?

השאלה השנייה - האם האדם הנצפה בתוך הפאסג' כמתקרב לכיוון ממנו מגיע המנוח על מנת להתעמת איתהו, ונגרר על ידי חבריו אל מחוץ לפאסג', הוא המשיב?

השאלה השלישית - בעוד החבורה עומדת מחוץ לפאסג', האם המשיב הוא האדם אשר שולף אקדח, מושיט את ידו קדימה ווירה בראשו של המנוח?

אדון בשאלות סדרן.

השאלה הראשונה - האם האדם הנצפה נכנס ומשתתף בחתונת הוא המשיב?

.8. בדקה 19:15 של הסרטון נראה האדם אשר לטענת התביעה הוא המשיב, בזמן כניסה לאולם האירועים כשהוא לבוש חולצה שחורה קצרה, עם רוכסן לבן מהצוויארון ועד מרכז בית החזה (ראה בהקשר זה גם תמונות הסטילס שהופקו מתוך הסרטון, עמודה שמאלית בלוח צלומים 4 לחות דעת מז"פ מיום 11.5.15 - מסמך 56 בחומר הראיות, להלן - **חוות דעת מז"פ**).

לאחר שבחנתי את תמונות המשיב כפי שהן מופיעות במאגר המשפטתי (והinan חלק מ חוות דעת מז"פ) אל מול הסרטון המתעד את כניסה של אותו אדם לחתונת (ותמונות הסטילס שהופקו מסרטון זה), סבורני כי יש לקבוע, ברמת הנדרשת לשלב זה של ההליך, כי מדובר במשיב.

מסקנתי נשענת על המראה הכללי, מראה הפנים והדיםין במבנה הגוף.

חשוב לציין כי על פי הפסיקה, יכול בית המשפט בשלב הדיון בשאלת קיומן של ראיות לכוארה, להכריע גם על פי מראה עיניו, דהיינו להתרשם בעצמו ממידת הדמיון בין התמונות שהופקו ממקטעים שונים של האירוע, והוא בעניין זה האמור בבש"פ 8240/12 **מיכלשוילி נ' מדינת ישראל** (16.11.2012) שם צינו, בין היתר, הדברים הבאים:

"**הכרעה לפי "מראה עיניו" של בית המשפט: המבקש השלים את עיקר יהבו על פגמים נתענים לכוארה שנפלו בהחלטתו הראשונה של בית משפט השלים בזיהוי המבקש כמי שפרץ למחסן. אלא שבנסיבות**

של המבוקש אין כדי לעורר כל שאלה עקרונית. מענה לטענותיו מצוי לנו בפסקת בית משפט זה במסגרת ע"פ 2653/98 בן דוד נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4) 529 (1998) (להלן: עניין בן דוד), ואך קודם לכך.

.9. הגם שזיהוי כאמור יכול לעמוד בפני עצמו, אפנה למספר נתונים נוספים המתישבים עם מסקנתי.

(א) קצין המשטרה מושך יוסף, המכיר את המשיב ונוכחים נוספים בחתונה מפעילות של 8 שנים בתפקידו בילוש ומודיעין, צפה אף הוא בסרטונים וזיהה את המשיב - ראו מזכר 51;

(ב) השוטר אלון בשאר, שכיהן כבלש ורכז מודיעין ברמלה (עיר מגוריו של המשיב), זיהה אף הוא את המשיב - ראו מזכירים 38 - 39;

יש לציין כי זיהוי האדם הנכנס לחתונה כמשיב, כפי שבוצעה על ידי השוטרים מושך יוסף ובושארי, אינה פונקציה של השוואת תמציות במאגר המשטרתי (כפי שנעשה על ידי) אלא פונקציה של היכרות מוקדמת כתוצאה מפעילות משטרתית רבת שנים. בנסיבות אלה, הזיהוי על ידי השוטרים הוא בעל ערך ראוי נוספים ו שונה.

(ג) היעדר גרסה מטעמו המשיב - אזכיר כי המשיב לא מסר גרסה כלשהי ושמר על שתיקה מוחלטת, גם ביחס לעצם נוכחותו כאורח בחתונה. באותו אופן, גם יתר האנשים אשר נראו בחברתו של המשיב שמרו על זכות השתיקה וסירבו לאשר כי המשיב נכון בחתונה או נצפה בסרטונים.

.10. זה המקום להתייחס למשמעות הריאיתית של חוות דעת מז"פ הקובעת כי ההשווואה בין תמציות האדם שצולם בכניסה לאולם לתמונות המשיב כפי שהן מצויות במערכת המשטרתית מלמדות על התאמה בדרגה של "**סביר(אפשרי בהחלט)**". יובהר כי מדובר בהשואות פנים בלבד, ובדרגת וודאות ששית מתוך תשע דרגות במדד הוודאות.

אני ער לטענת הסניגור לפיה המעבדה המשטרתית יכולה לקבוע זיהוי ברמת וודאות גבוהה מזואת (כפי שנקבעה ביחס לחלק מהאנשים האחרים שנמצפו בכניסה לחתונה) אולם לטעמי, ומבליל ליידרש לשאלה (שלא העולטה על ידי הצדדים) האם מדובר בראיה מדעית המתישבת עם המבחןים שנקבעו בפסקה [וראו עניין זה ע"פ 1620/10 **מצgora נ' מדינת ישראל (3.12.2013)**], הרי בהינתן העובדה כי נקבעה דרגת וודאות ששית, אני רואה בחוות הדעת כמחילשה את התשתית הריאיתית כפי שטענה הגנה, או כמחזקת אותה כפי שטענה התביעה.

11. נטען על ידי הסניגור כי אין לבסס ממצא כלשהו, ولو ברמה הלאכורת, על עדותה המזהה של השוטר יוחאי קmil, אשר תיעד את הנראת בסרטונים בשני מזכירים מפורטים, אך רק במצר שלishi שנכתב מאוחר יותר ציין כי זהה את המשיב. לא ראוי להכריע בטענה זאת, שכן בהינתן הנתונים שפורטו לעיל, אף ללא עדותו של אותו יוחאי קmil, די כדי לקבוע, ברמה הנדרשת לשלב זה, כי המשיב הוא האדם אשר נכנס לאולם האירועים כשהוא לבוש חולצה שחורה קצרה, עם רוכסן לבן מהצוארון ועד מרכז בית החזה.

השאלה השנייה - האם האדם הנצפה בתוך הפאסג' כמתקרב לכיוון ממנו הגיע המנוח על מנת להתעמתה אליו, ונגרר על ידי חבריו אל מחוץ לפאסג', הוא המשיב?

12. בהתאם לנצפה הסרטונים, אין חולק כי חבורת אנשים, אשר ירדה מאולם האירועים דרך החניון, עומדת בכניסה לפאסג' כאשר בשלב מסוים, ועם הגיעו המנוח לפאסג', נראתה אחד האנשים מאותה חבורה צועדת לכיוון ממנו הגיע במטרה להתעמתה אליו, אולם חבריו מצלחים להשתלט עליו וגוררים אותו אל מחוץ לפאסג'.

התראחות שתוארה לעיל נצפית במספר מצלמות: (א) החל מדקה 23:35, הסרטון שהופק מאותה מצלמות חנות האביזרים הממוקמת בכניסה לפאסג' (מצלמה 02); (ב) החל מדקה 24:22 מצלמה נוספת נסافت בחנות האביזרים (מצלמה 04); (ג) החל מדקה 25:01 מצלמה הבנק הממוקמת בפאסג'; (ד) החל מדקה 25:33 מצלמה נוספת נסافت בחנות האביזרים (מצלמה 03). מהסרטון שהופק מצלמה זאת רואים את האירוע בבירור, כפי שהלבי השוניים תוארו לעיל לרבות הרצת עמו.

13. לאחר שבחןתי את הריאות השונות וצפיתי הסרטונים, סבורני כי יש לקבוע, ברמת הנדרשת לשלב זה של ההליך, כי מדובר באדם שזוהה עוד בשלב כניסה לחנותה כמשיב.

מסקנתי מבוססת על התראות כללית, כמו גם על הדמיון במבנה הגוף, בשיער הקצוץ, ובלבוש הנראתה זהה (חולצה שחורה קצרה, עם רוכסן לבן מהצוארון ועד בית החזה). יצוין כי בדקה 25:38 עומדת הדמות המזויה כמשיב אל מול המצלמה, כך שניתן להבחן היטב בפרטם שמצוינו לעיל. אציון כי בשלב זה, נראאה המשיב כמו שמנסה לשלוּף דבר מה מתוך מכנסיו, אך חבריו מחזיקים אותו וגוררים אותו אל מחוץ לפאסג'.

עוד אזכיר כי עדויות השוטרים אליו התייחסתי ביחס לשאלת הראשונה, רלוונטיות גם לזהוי המשיב במקטע זה (ה楗ין מור יוסף - מזכר 51, והשוטר בשארן - מזכר 39).

גם בהקשר לזהוי המשיבcadam שרצה להתעמת עם המנוח בפאסג', הפנה הסניגור לחווות דעת מז"פ אשר קבעה זהויי בדרגת "לא ניתן לשלוּף" שהיא דרגת הוודאות הרבעית מתוך תשע דרגות, וביקש להקיים ממנה על

חולשה ראייתית ממשמעותית.

בחנתי את טענת הסניגור ואני רואה בחומרה דעת מז"פ כছז המשלישה את הריאות, וזאת בהינתן העובדה כי בחינת מז"פ מתייחסת לשווואת פנים בלבד, ולא לשווואה של מבנה גוף, או של פרטיו לבוש. יש לציין כי אף שמדובר בדרגת וודאות רבייעית בלבד, לא נמצא בדבר בדיקת מז"פ מאפיינים השוללים את ההתאמה (ראו הגדרת דרגת הוודאות הרבייעית: "הבדיקה הראתה דמיון בין המוצגים במאפייניהם שנבדקו ולא נמצא פרטיים השוללים ההתאמה. עם זאת, ההתאמה לא הייתה מובהקת").

השאלה השלישית - בעוד החבורה עומדת מחוץ לפאסג', האם המשיב הוא האדם אשר שולף אקדח, מושיט את ידו קדימה ווירה בראשו של המנוח?

14. כפי שקבעתי, המשיב נגרר על ידי יתר בני חברתו אל מחוץ לפאסג', ומתוך החבורה העומדת בחוץ, נראה כי אחד האנשים מושיט ידו קדימה, נראים שני הבזקי ירי מאותה יד מושחת והמנוח נורה בראשו ומתמוטט בסמוך לכיסתה. מקטע זה נראה החל מדקה 23:29 במלצת חנות האביזרים, כאשר בדקה 24:01, נראה יד השלופה ושני הבזקי הירוי.

התשובה לשאלה השלישית נשענת על שני נדבכים ראייתית המשלימים אחד את השני.

הנדבר הראשון - ראיות נסיבותיות: (א) המשיב הוא זה המעניין להתעמת עם המשיב ולא אדם אחר מתוך החבורה; (ב) בעודו בפאסג' והמנוח מתקדם לכיוונו, המשיב הוא זה הנראה מנסה לשולף אקדח מתוך מכניסיו (וראה הניתוח הרלוונטי ביחס לשאלה השנייה); (ג) גם לאחר אותו נסיוון שליפה, כל בני חברתו של המשיב נראים כמנסים להרגיעו ולהשתלט עליו ולא ליצור בעצם אינטראקציה אלימה עם המנוח.

הנדבר השני - ניתוח שניות הירוי מתוך הסרטון: בchnerה חוזרת ונשנית של הסרטונים, מלמדת כי בשלב בו החבורה עומדת מחוץ לפאסג', שניות לפני הירוי, מונה החבורה 5 אנשים. אחד מתוך החבורה, שהוא בוודאות אינו המשיב, נכנס לפאסג' בנסיוון למנווע מהמנוח לצאת ולהיפגע. גם אדם נוסף מהחבורה, הלבוש חולצה לבנה, נראה בבירור כזהה שאינו חלק מאותה דבוקה ממנה יוצאה "היד היורה". שני האנשים הנוספים העומדים סמוך למשיב, ולובשים חולצות כהות, נראים כמנסים להשתלט על היורה ואחד מהם אף נראה כמו שמצילח לתפוס את ידו של היורה לאחר הירוי.

השילוב שבין שני הנדבכים הביאני למסקנה כי התשובה לשאלה השלישית היא חיובית, דהיינו - הראיות מלמדות כי המשיב הוא האדם אשר שולף את האקדח ווירה במנוח.

15. הסניגור התייחס בטיעונו לעדויות שני עדי ראייה אשר תיארו כי אדם לבוש חולצה לבנה הוא היורה,

אולם הצפיה בסרטונים שלולות בזודאות אפשרות זאת. אותו תיאור מוטעה לכואורה של העדים ניתן להסביר על רקע העבודה כי מדובר באירוע הנמשך שניות בזודאות בלבד ובשני עדי ראייה שעמדו במרחך מהאירוע באופן שאינו מאפשר להם לבדוק היטב בזאות היורה (העד דוד קיירו - עמד בתוקן קיוסק בזמן הירוי והעד הרצל גביזון עמד במרפסת ביתו). גם אותו משפט שנצעק בזירה ונשמע על ידי אחד העדים, בנוסחה: "זה בן דודה שלך" (שאין חולק כי אינו נכון בהיעדר קשרי משפחה בין המשיב למנוח) אינם מעלה או מורד וזאת בשימם לב לעובדה כי העד לא שמע את ההקשר המלא, ולא ברור גם אם המשפט נשמע במלואו.

סיכום

כפי שציינתי, ניתוח שאלות המשנה יכתיב את ההחלטה בשאלת קיומן של ראיות לכואורה. במקרה דנן, השימוש שבין זיהויו של המשיב בכניסה לחנותה, זיהויו כמו כניסה להטעמת עם המנוח בפסגת נגגרר על ידי חברי אל מחוצה לו, לבין מסקנותיו ביחס לזאות היורה, מלמד כי קיימת תשתיית ראייתית הולמת לשלב בו אנו נמצאים.

באשר לעילת המסוכנות ולאפשרות לשחררו של המשיב לחופפת מעצר - סבורני כי העבירה המיוחסת למшиб והקלות הבלתי נתפסת בה כזעעה לנכפה סרטוניים, מלמדים על מסוכנות פורצת גבולות ועל היעדר משמעות לח' אדם, כך שלא ניתן לאין מסוכנות זאת בחופפת מעצר כלשהו. העונש הצפוי למшиб, היה יורשע בדיון, מקיים אף חשש לא מבוטל להימלטות מאימת הדין.

בנסיבות אלה, מורה על מעצרו של המшиб עד תום ההליכים.

ניתנה היום, 11 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט